

ЛІЛОВИЙ ПЛЮШЕВИЙ ВЕДМЕДИК

Лаему не сподобався його різдвяний подарунок.

Кімберлі Уорнер
(Грунтується на реальних подіях)

Різдвяного ранку Лаем прокинувся особливо рано. Він нишком прослизнув у вітальню разом з двома молодшими сестрами, Холлі та Сарою. Там висіло у ряд сім саморобних різдвяних шкарпеток. Деякі були маленькі і широкі. Деякі були довгі й тоненькі. А деякі були настільки старі, що їхні кольори вицвіли. Але найважливішим для Лаема було те, що кожна різдвяна шкарпетка була наповнена ласощами.

Лаем схопив свою різдвяну шкарпетку і перевернув її. Він насупився. Там була лише одна цукерка-посох, апельсин та жменя солодоців.

“Це все?” — запитав він.

Холлі і Сара теж насупилися. Потім Лаем усміхнувся. Можливо, це означало, що його подарунок буде дуже хорошим! Він сподівався, що то буде нова відеогра, в яку грають всі його друзі.

Але коли Лаем зрештою відкрив свій подарунок, його розчарування лише посилилося. Його подарунком був ліловий плюшевий ведмедик. Він був саморобним з чорними гудзиками замість очей та вишитою усмішкою.

“З Різдвом, Лаем!” — сказала мама, широко усміхнувшись.

Лаем не усміхнувся. Це був не той подарунок, якого він хотів.

Його молодші сестри теж отримали м'які іграшки, а також його три старші сестри. Але Лаему від цього не стало краще. Це було найгірше Різдво!

“Щось не так?” — спитала після сніданку його старша сестра Ерін. — Ти ходиш насупленим увесь ранок”.

“Мені не подобається мій подарунок, — сказав він. — Це просто плюшевий ведмедик, якого зробила мама. Чому вона не подарувала мені те, що я хотів?”

Ерін усміхнулася. “Ходімо зі мною”.

Вона привела його у спальню мами і вказала на стареньку швейну машину на столі.

“Це мамина швейна машинка, — сказав він. — Ну то й що?”

“Що ще ти бачиш?”

Лаем насупився. Він побачив голки для шиття, різнокольорові нитки і якісь складені шматочки тканини. Він також побачив торбинку із наповнювачем, м'яким і пухнастим, як хмаринка.

“Я знаю, що ти хотів, щоб мама купила тобі щось інше на Різдво, — сказала Ерін, — Але у нас немає грошей для цього. Мені подобається плюшевий ведмедик, якого зробила мені мама. Це показує, наскільки сильно вона мене любить”.

“Що ти маєш на увазі?”

“Щоб зробити м'яку іграшку, потрібно багато часу. Потрібне терпіння. Мама сиділа за цим

ДЛЯ ДІТЕЙ
СТАРШОГО
ВІКУ

столом багато годин, щоб зробити іграшку для кожного з нас. Вона попіклувалася, щоб кожен із нас отримав подарунок. Чи не думаєш ти, що це означає, що вона любить нас?”

Лаем доторкнувся до лілової тканини, з якої мама зробила йому плюшевого ведмедика. Можливо, Ерін була права. Подарунок не має бути дорогим, щоб бути хорошим. У Початковому товаристві Лаем дізнався, що Ісус був найвеличнішим даром, хоча народився у простій стайні.

Лаем побіг, щоб знайти маму. Він міцно обійняв її. “Дякую за плюшевого ведмедика!” — сказав він.

Тепер він не думав, що плюшевий ведмедик був таким поганим подарунком. Навіть якщо б не було зовсім подарунків, він відчував любов своєї сім'ї. Це зробило Різдво особливим. ●

Ця історія сталася в Новій Зеландії.

